

montes usque turpi est fuga compulsus. Interim Alexiana classis lacum occupat: atque hic quum quasi corona Niceni vallati essent, victa tandem eorum pertinacia, deditionem faciunt. Illud prius fœdere expressum, ut Nicea Alexio tradita, ii qui intus essent, cum armis & cæteris rebus Constantinopolim migrarent. Id etsi Alexii arte factum duces intelligebant, ne quid eo nomine Christianis deberi videretur, tamen quia præsentes conatus ex maiore victoria pendebant, acceptam injuriam facile dissimularunt. Nicea in hunc modum recepta, confestim amotæ inde copiæ: ac bipartito ob locorum sterilitatem profecti, quarta luce ad rivum herbidos campos rigantem, metati sunt. Hic Boemundus, quum reficere vellet exercitum, jussissetque castra eodem quo erant loco comuniri, trepidissimis nunciis aliis super alios advolantibus, ingentem vim hostium adesse cognovit. Edicit ille, ut confestim omnes a castrorum munitione averfi, se ad pugnam expediant: equitesque citatissimos ad Hugonem & alios mittit, qui nunciarent Turcorum multitudinem ingentem venisse: orarent proinde, ut præsto sibi subsidio adessent. Ipse quadrato agmine in hostem ire pergit, qui jam in conspectu cum clamore, ut mos est gentis, erat. Et jam quidem in pugnam utrinque ferociter ibatur, quum majores hostium catervæ hinc inde sine tumultu loca eminentiora infederant: ab his incredibilis telorum multitudo in nostros conjecta est: quorum plurima, quia in cataphractus equites cadebant, irrita fuere. Normanus non sagittis, sed contis primo, inde gladiis cominus rem gerere. Ingentes Turcorum cades eduntur, quum ex Christianis quam paucissimi interrim occumberent: tantaque cadaverum strages fuit, ut effusus grassandi facultas omnino sit victoribus adempta: eratque pro vallo quodam impio hosti fœdissima illa suorum coacervatio. Dum igitur intentius utrinque pugnatur, mille Turcorum equites in Boemundi castra impetum fecerunt, subitaque mulierum & calorum cade ingentem a tergo tumultum edidere: sed majorem omnino cladem attulissent, nisi Boemundi interventu e castris equitatus ille cum cade fuisset rejectus. Verum, quum in aciem, relicta ibi ad præsidium equitum

Occupant.

*Prosper pugnât Boemundus
Normanus adversus ingentes Turcorum copias.*